



ή πώς το σύστημα περίθαλψης γεννά θάνατο

Το ντοκυμαντέρ Colectiv αναφέρεται σε ένα “ατύχημα” στην διάρκεια μιας συναυλίας σ’ ένα night club στο Βουκουρέστι και στις συνέπειές του, λόγω της καταστροφής του συστήματος περίθαλψης στη Ρουμανία.

Είναι δύσκολο ωστόσο να μην αναρωτηθεί κάποιος/-α που το παρακολουθεί, **αν περιγράφει απλώς την καταστροφή ενός συγκεκριμένου συστήματος περίθαλψης**, αυτού μιας χώρας του πρώην ανατολικού μπλοκ.



Όταν γνωρίζουμε τι συνέβη επί της πανδημίας του Covid-19 στην Ελλάδα, που ένα υποστελεχωμένο έως διαλυμένο σύστημα είχε μια από τις χειρότερες επιδόσεις σε αποτελεσματικότητα και το πιο επαχθές βάρος σε νεκρούς στην Ευρώπη. (Πράγμα που λίγο πολύ ήταν η κατάσταση σε όλη την Ευρώπη: «*The NHS is not living with covid, it's dying from it*», έγραψε σε κάποια φάση το BMJ).



Όταν σήμερα σύμφωνα με όλες τις μαρτυρίες ειδικευόμενων παθολογίας στα νοσοκομεία της Αθήνας, περιπατητικός ασθενής πρακτικά είναι αδύνατο να εξεταστεί στην διάρκεια της εφημερίας, εκτός κι αν κινδυνεύει η ζωή του άμεσα (και πώς απαντάει το κράτος σ’ αυτό; Βάζει όλα τα νοσοκομεία να εφημερεύουν καθημερινά, με το ίδιο προσωπικό!).



Όταν πολλές νησιωτικές και επαρχιακές περιοχές καλύπτονται με “εντέλλεσθε” στο υγειονομικό προσωπικό, που μετακινείται από χιλιόμετρα μακριά και πάει να παίξει την ζωή του και την ζωή των ασθενών κορώνα-γράμματα., π.χ. έχω μαρτυρία συναδέλφου που πήγε μια βδομάδα στην Σκύρο κι ήταν κάθε ημέρα σε εφημερία, και κοιμήθηκε κάτω από 10 ώρες όλη την βδομάδα.



Όταν η ίδια η κυβέρνηση παραδεχόταν στα μέσα του Καλοκαιριού ότι 14 νοσοκομεία της επαρχίας δεν μπορούν καν να βγάλουν εφημερίες, χωρίς να αναφέρει ότι όλα τα υπόλοιπα λειτουργούν σήμερα – σε οριακές συνθήκες- και απαντάει σε αυτό είτε με μεταφορές προσωπικού από άλλα νοσοκομεία, όπως στην πρωτοβάθμια, ή βάζει να εφημερεύουν αγροτικοί και ανειδίκευτοι γιατροί.



Όταν η συντριπτική πλειοψηφία ορισμένων ειδικοτήτων και βαθμών (χειρουργοί, ογκολόγοι, κ.α.) των γιατρών του δημόσιου κάνει συναλλαγές με τους ασθενείς κάτω από το τραπέζι, βάζοντας τους το νυστέρι στο λαιμό, με αντάλλαγμα μια στοιχειώδη περίθαλψη, πράγμα, που από εδώ και πέρα μπορεί να γίνεται εν μέρει πάνω από το τραπέζι, με τα απογευματινά χειρουργεία. Ή όταν μεγάλο κομμάτι του συνόλου των γιατρών αυτής της χώρας κάνει αντίστοιχες συναλλαγές με φαρμακευτικές εταιρίες (μόνο στο σκάνδαλο Novartis εμπλέκονται 30.000 γιατροί) και εταιρίες ιατρικού εξοπλισμού.

Είναι δύσκολο να αναρωτηθεί, **αν εστιάζει απλώς στις σχέσεις ενός βαλκανικού κράτους με το ιδιωτικό κεφάλαιο**, συγκεκριμένα στην προμήθεια αντισηπτικού από μια ιδιωτική εταιρία στα δημόσια νοσοκομεία της Ρουμανίας:



Όταν στην εγκώρια περίπτωση, ολόκληρα κομμάτια της περίθαλψης όπως η καθαριότητα, η σίτιση, η διακομιδή ασθενών, η περίθαλψη ασθενών στις ΜΕΘ στην διάρκεια της πανδημίας, η πρωτοβάθμια υγεία στα αστικά κέντρα κ.α. παραδίδονται στο ιδιωτικό κεφάλαιο, μικρό και μεγάλο, μέσω διαφόρων οδών: ΣΔΙΤ, συμβάσεις με ιδιώτες προσωπικούς γιατρούς, συμβάσεις με κλινικές για παροχή ασθενοφόρων, κλπ. Κι όταν έχουν ψηφιστεί νομοσχέδια, που στόχο έχουν να επεκτείνουν αυτή την διαδικασία στον τομέα της εξάρτησης και της ψυχιατρικής περίθαλψης.



Όταν είναι ο Έλληνας υπουργός υγείας, που δηλώνει ανερυθρίαστα ότι οι τιμές των φαρμάκων είναι πολύ χαμηλές στην Ελλάδα, και άρα δεν συμφέρει το φαρμακευτικό κεφάλαιο να δίνει στην ελληνική αγορά φάρμακα και γι' αυτό υπάρχουν τόσες ελλείψεις. Οπότε βάζει τους ασθενείς να πληρώνουν 3 ή 4 φορές παραπάνω για να πάρουν την χρόνια αγωγή τους.

Είναι δύσκολο να αναρωτηθεί **αν περιορίζεται μόνο σ' ένα τομέα του κράτους**, αυτόν την περίθαλψης κι όχι στο σύνολο των κρατικών υπηρεσιών, όταν γνωρίζουμε ότι η επίθεση του κράτους σε κάθε δωρεάν υπηρεσία που παρείχε, συνεχίζεται αμείωτη εδώ και 15 χρόνια, σ' αυτό τον τόπο.



Όταν έχουμε εδώ και δύο χρόνια γίνει μάρτυρες του εγκλήματος των Τεμπών και τις λυσσασμένες προσπάθειες ενός ολόκληρου μηχανισμού να συγκαλυφθεί και μαθαίνουμε καθημερινά τι γίνεται στο δημόσιο σύστημα των σιδηροδρόμων.



Όταν βλέπουμε τι γίνεται στην δημόσια εκπαίδευση με τις συγχωνεύσεις τάξεων, σχολείων και τις περικοπές σε μαθήματα, υπηρεσίες, κλπ.

Είναι δύσκολο να αναρωτηθεί τέλος, **αν όλα αυτά αφορούν μόνο τον τρόπο που δομείται και λειτουργεί το ρουμάνικο κράτος** κι όχι όλα τα κράτη σήμερα. Και μάλιστα με αφορμή το έγκλημα στο Βουκουρέστι, το ντοκιμαντέρ δεν αποκαλύπτει απλώς το πλέγμα των σχέσεων μεταξύ κρατικών υπηρεσιών και ιδιωτικού κεφαλαίου, σ' ένα κρίσιμο τομέα της κοινωνικής αναπαραγωγής, όπως είναι η περίθαλψη, αλλά αποτελεί και μια σπουδή πάνω στην αλυσίδα των κοινωνικών σχέσεων που συγκροτούν το κράτος, η οποία διαλύει κάθε απλουστευτική αντίληψη πάνω στη συζήτηση «τι είναι το κράτος», κι όχι μόνο. Πολύ περισσότερο πάνω στην συζήτηση “τι μπορούμε να κάνουμε”.

ΚΤΑ - ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ

taksiki-autonomia.net / taksiki-autonomia@riseup.net
Facebook: taksikiautonomia / Instagram: taksiki__autonomia
X: kiniseisGiaTA / Podcast: kati_kineitai